

2) EU-retten og særligt retten til en effektiv domstolsbeskyttelse er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, fortolket således, at medlemmerne af et konsortium, som afgiver bud under en udbudsprocedure, er frataget muligheden for individuelt at anlægge sag med påstand om erstatning for skade, som de individuelt har lidt som følge af en afgørelse, der er blevet vedtaget af en anden myndighed end den ordregivende myndighed, som deltager i proceduren i overensstemmelse med gældende nationale regler, og som kan have indflydelse på udbudsprocedurens forløb.

(¹) EUT C 142 af 7.6.2008.

**Domstolens dom (Første Afdeling) af 14. januar 2010 —
Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV mod
Plus Warenhandelsgesellschaft mbH (anmodning om
præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof, Tyskland)**

(Sag C-304/08) (¹)

(Direktiv 2005/29/EF — urimelig handelspraksis — national lovgivning, der fastsætter et principielt forbud mod en handelspraksis, som gør forbrugernes deltagelse i et salgsfremmende spil betinget af erhvervelse af en vare eller modtagelse af en tjenesteydelse)

(2010/C 179/03)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV

Sagsøgt: Plus Warenhandelsgesellschaft mbH

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Bundesgerichtshof — fortolkning af artikel 5, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (EUT L 143, s. 22) — handelspraksis, hvorefter

der til varesalg knyttes et salgsfremmende spil, der gør det muligt for kunden at deltage i udtrækningerne i det nationale lotteri, når den har akkumuleret et vist antal bonuspoint, der opnås ved køb af varer — nationale bestemmelser, hvorefter en handelspraksis, hvorved forbrugeres deltagelse i en salgsfremmende konkurrence eller et salgsfremmende spil gøres betinget af erhvervelse af en vare eller modtagelse af en tjenesteydelse, som udgangspunkt er ulovlig, uafhængigt af om reklameforanstaltningen i det konkrete tilfælde skader forbrugerinteresser

Konklusion

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (»direktivet om urimelig handelspraksis«) skal fortolkes således, at det er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, som uden at tage hensyn til de særlige forhold ved hvert enkelt tilfælde fastsætter et principielt forbud mod en handelspraksis, som gør forbrugernes deltagelse i en salgsfremmende konkurrence eller i et salgsfremmende spil betinget af erhvervelse af en vare eller modtagelse af en tjenesteydelse.

(¹) EUT C 247 af 27.9.2008.

**Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 20. maj 2010 —
Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien**

(Sag C-308/08) (¹)

(Traktatbrud — direktiv 92/43/EØF — bevaring af naturtyper — vilde dyr og planter — beskyttelsesordning forud for opførelsen af en naturtype på listen over lokaliteter af fællesskabsbetydning — artikel 12, stk. 4 — projekt til udbygning af en bivej)

(2010/C 179/04)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved S. Pardo Quintillán og D. Recchia, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Spanien (ved N. Díaz Abad, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT L 206, s. 7), som fortolket ved Domstolens domme af 13. januar 2005 i sag C-117/03 og af 14. september 2006 i sag C-244/05, samt af forpligtelserne i henhold til direktivets artikel 12, stk. 4 — vejprojekt for strækningen fra Villamarique de la Condesa (Sevilla) til El Rocio (Huelva)

Konklusion

- 1) Kongeriget Spanien frifindes.
- 2) Europa-Kommissionen betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 223 af 30.8.2008.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 12. januar 2010 — Domnica Petersen mod Berufungsausschuss für Zahnärzte für den Bezirk Westfalen-Lippe (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sozialgericht Dortmund — Tyskland)

(Sag C-341/08) (¹)

(Direktiv 2000/78/EF — artikel 2, stk. 5, og artikel 6, stk. 1 — forbud mod forskelsbehandling på grund af alder — national bestemmelse, hvorved der fastsættes en aldersgrænse på 68 år for udøvelse af hvervet som overenskomstilsluttet tandlæge — det forfulgte formål — begrebet »nødvendig foranstaltning til beskyttelse af sundheden« — sammenhæng — spørgsmålet, om foranstaltningen er objektiv og rimeligt begrundet)

(2010/C 179/05)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Sozialgericht Dortmund

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Domnica Petersen

Sagsøgt: Berufungsausschuss für Zahnärzte für den Bezirk Westfalen-Lippe

procesdeltagere: AOK Westfalen-Lippe, BKK-Landesverband Nordrhein-Westfalen, Vereinigte IKK, Deutsche Rentenversicherung Knappschaft-Bahn-See — Dezernat 0.63, Landwirtschaftliche Krankenkasse NRW, Verband der Angestellten-Kranken-

kassen eV, AEV — Arbeiter-Ersatzkassen-Verband eV og Kassenzahnärztliche Vereinigung Westfalen-Lippe

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Sozialgericht Dortmund — fortolkning af artikel 6 i Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv (EFT L 303, s. 16) — forbud mod forskelsbehandling på grund af alder — begreberne »legitimt formål«, der kan begrunde forskelsbehandling på grund af alder, og »hensigtsmæssigt og nødvendigt middel« til at opfylde dette formål — national bestemmelse, der med henblik på at beskytte patienternes sundhed fastsætter en maksimal alder for at udøve virksomhed som overenskomstilsluttet tandlæge

Konklusion

- 1) Artikel 2, stk. 5, i Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv skal fortolkes således, at den er til hinder for en national foranstaltning som den i hovedsagen omhandlede, hvorved der fastsættes en øvre aldersgrænse for udøvelsen af hvervet som overenskomstilsluttet tandlæge, i det foreliggende tilfælde 68 år, når denne foranstaltning som sit eneste formål har at beskytte patienternes sundhed mod faldet i ydeevne hos disse tandlæger over denne alder, når den samme aldersgrænse ikke finder anvendelse på ikke-overenskomstilsluttede tandlæger.

Artikel 6, stk. 1, i direktiv 2000/78 skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en sådan foranstaltning, når der dermed tilstræbes en fordeling mellem generationerne af mulighederne for at opnå beskæftigelse som overenskomstilsluttet tandlæge, såfremt foranstaltningen under hensyn til situationen på det pågældende arbejdsmarked er hensigtsmæssig og nødvendig for at opnå dette formål.

Det tilkommer den nationale ret at identificere det formål, der forfølges med den foranstaltning, hvorved den pågældende aldersgrænse fastsættes, ved at eftersøge grunden til, at foranstaltningen opretholdes.

- 2) I tilfælde, hvor nationale bestemmelser som de i hovedsagen omhandlede, henset til det formål, der forfølges hermed, er i strid med direktiv 2000/78, tilkommer det den nationale ret, for hvilken der verserer en sag mellem en privatperson og et forvaltningsorgan, såsom Berufungsausschuss für Zahnärzte für den Bezirk Westfalen-Lippe, at undlade at anvende disse bestemmelser, selv om de er indført før direktivet, og der efter national ret ikke er adgang til at se bort fra sådanne bestemmelser.

(¹) EUT C 260 af 11.10.2008.